

PISMA BRALCEV

Več o športu

Tribuno berem že več let in moram reči, da se je precej popravila. Všeč mi je, da objavljate zadnje čase več novic iz krajevnih skupnosti in da je sedaj več zanimivega branjaja. Tudi več fotografij je sedaj, kar precej poživljuje časopis. Menim pa, da je še vedno premalo novic iz nekaterih krajevnih skupnosti, saj dajete pridenost le mestnim. Tudi od drugod bi si želeli več člankov in fotografij, saj je to list vseh Šiškarjev.

Predlagam, da bi začeli objavljati tudi križanke. Res je, da jih imajo že v vsakem časopisu, toda spretne sestavljene »skandinavka«, po možnosti z občinsko tematiko, bi bila verjetno za marsikoga privlačna novost. Razpisali bi lahko tudi simbolične nagrade, da bi bilo reševanje bolj zanimivo.

Se ena stvar je, ki jo pogrešam: športna stran in pa stran za najmlajše dopisnike. S tem, da se zavzemam za uvedbo športne rubrike, ne mislim, da bi objavljali rezultate nogometnih tekem Olimpije ali kaj podobnega, to področje bi morali zajeti problemsko. Več bi morali pisati o športnih društvih, ki se sicer ne gredo vrhunskega športa, vendar pa gotovo veliko več prispevajo k množični rekreaciji naših občanov. Zame ni športnik tisti, ki se v nedeljo popoldne prestopa na tribuni nogometnega igrišča ali celo navija za televizorjem. Prizadevati si moramo, da se bo čim več ljudi začelo aktivno ukvarjati s športom, pa čeprav le s sprehodi v naravi ali s trimom. In temu bi po mojem mnenju morali posvetiti več prostora v našem časopisu.

Kar pa se tiče mladinskega kotička, sem prepričan, da bi gotovo dobili precej pisem mladih dopisnikov, saj imajo že skoraj na vsaki šoli novinarske krožke. Naj vam na koncu zaželim še srečnejšo roko pri urejanju Tribune in seveda obilo uspehov v Novem letu!

Jože Meh, Ljubljana

Z veseljem smo prebrali vaše pismo, saj je kljub večkratnim pozivom eno redkih, v katerem nam bralci sporočajo, kaj jim je v Tribuni všeč in kaj bi bilo treba še spremeniti. V nečem smo si verjetno edini: prizadevamo si, da bi bil list dober in boljši, toda ta naloga je brez pomoči bralcev presneto težka. Zato ob tej priložnosti še enkrat pozivamo vse, ki redno spremljajo Tribuno, naj nam pišejo, naj nas kritizirajo ali, če ne gre drugače, tudi hvalijo.

Tovariš Meh, omenili ste »zapostavljenost« nekaterih krajevnih skupnosti. V tej trditvi je zrno resnice, čeprav to ni povsem naša krivda. V občini je 20 krajevnih skupnosti in če bi vsaj v polovici lahko našli dopisnike, ki bi nam poročali o delu, težavah, uspehih, skratka o vsem, kar bi lahko zanimalo tudi druge občane, potem bi bila prav gotovo Javna tribuna še bolj pestra in zanimiva. Če torej dragi bralci želite prebrati tudi kaj o vašem kraju, o vaši krajevni skupnosti, vzemite svinčnik v roke in nam pišite. Če menite, da

vam beseda ne teče preveč gladko, sporočite nam vsaj to, o čem menite, da bi morali pisati, kaj vas žuli, kaj bi želeli sporočiti javnosti. Obiskal vas bo naš novinar in zapisal, kar bo zanimivega.

Pred nami je začetek novega leta. Ob teh priložnostih si navadno čestitamo, izrekamo take ali drugačne želje; sedaj je čas, da sklenemo, da bomo v drugem letu drugače, bolje delali. Torej si zaželim, da bomo v letu 1974 bomo več pisali o vaši krajevni skupnosti, vi pa nam boste seveda pridno pošiljali prispevke. Velja?

Uredništvo

Ob novem letu

Prav kmalu nas bo vse zajela novoletna mrzlica in tekali bomo sem ter tja, občudovali vabljive in bleščeče izložbe in premišljevali, kaj neki bi kupili našemu malčku, ženki ali možu, babici ali dedku, da bi se z darilom izkazali...

In res smo včasih že tako zelo izbirični, da svojega razvajenega okusa ne moremo več potešiti doma. Nekateri bodo kar za vsako ceno hoteli oditi v Trst ali še kam dlje, da bodo lahko ustregli vsem muham in muhcam.

V zadnjih dneh pred novim letom bomo mnogo čestitk izrekli tudi na cesti, na hodniku, v lokalih... »Srečno! Veliko zdravja! Lepo se imejte!...« Včasih se nam te želje zazdijo kot same po sebi umevne, izrekamo jih avtomatično, ne da bi se poglobljali vanje. Pa bi bilo le prav, da bi se kdaj zamislili.

Daleč so že časi, ko smo si tudi stiskali roke in si jasno zrl drug drugemu v oči... Tudi takrat smo se veselili novoletnih praznikov, še z večjimi pričakovanji in nestrpnostjo. Tudi takrat so bile naše želje velike, velike... »To leto moramo biti svobodni! Sreča naj bo, in mir!«

Ko smo zaživeli prvo leto prostosti, je v naših novoletnih čestitkah zavela drugačna želja: »Da bi bilo dovolj kruha za vse, povsod!« In leta so tekla, pisali smo višje in višje letnice, z njimi pa so rasle tudi naše želje. Včasih so zrasle previsoko, nemalokrat so jih zamenjale že kar zahteve.

Prazniki so pred nami. Zakaj bi jih ne praznovali lepše in bogatejše kot druge dni, zakaj se ne bi smeli poveseliti? Bodimo srečni, bodimo zadovoljni! Želimo si marsikaj, želimo si zase... Toda želje morajo biti tudi drugačne, tokrat povejmo tudi tiste, ki smo jih tiščali v sru in ki so nam grenile notranjost.

Kruh... Kako mila in sladka je ta beseda za vse, ki so ga v dnevih gorja, lakote, brezposelnosti pogrešali. Za neštete jetnike, borce, taboriščnike, za hlapce Jerneje, za tisoče v sirotišnicah, za begunce, za otroke Vietnama, Indije, Afrike... Naj v prihodnjem in v nobenem naslednjem letu ne bo enega kosčka kruha v smetnjaku, ne v šolskem košu, na cesti, nikjer! Za vse to smo odgovorni mi odrasli, starši.

Naše zelenice so kakor oaze sredi sivine, ki nas obdaja in prijetno je sru in očesu, če so lepo urejene. Podjetje Rast sicer skrbi zanje, poseje travo, posadi sadike, toda to je premalo. Če zelenja ne bomo pazili mi, občani, bomo ostali brez tega čudovitega okrasa našega okolja...

Središče naše občine je vse svetlo, novo in moderno, polno reklam in izložb. Toda cestna tla tega središča in tudi drugod po Šiški se ne skladajo z novimi poslopji. Povsod ležijo odpadki, plastične posode in vse drugo, kar je dokaz neodgovornosti in pomanjkanja kulture. Ukrenimo nekaj, organizirajmo nadzor šolske mladine, skrbimo za lepši videz naših naselij, saj je vse to naše, samo naše. Želimo si, da bi bilo več čistoče in reda tudi v naših blokih, v stopniščih, da bi bilo tam manj prepirov in več tovarištva...

Gotovo bomo med čestitkami velikokrat slišali tudi »Pa manj teme!« Res je, ogromno gospodarsko škodo bomo morali nadomestiti, toda redukcija električnega toka nam je v nečem vendarle bila dobrodošla. V soju sveč se je zopet zbrala družina, spet so stekli

domači pogovori, ki jim že dolgo, dolgo nismo prisluhnili. Besede so nas zopet povezovale, nas zbližale in odkrivale vezi med nami. Čas se je ustavil, ustavili smo se tudi mi in si oddahnili, da bomo potem spet zdrveli naprej... In takrat, ko se bodo sveče spet prižgale, zapojmo si kdaj z našimi otroki kakšno narodno ali partizansko pesem, ki je zadnja leta redek gost v naših družinah. Vsega tega si želijo naši otroci, saj toplino in domačnost skorajda ne poznajo več. Ne čudimo se jim potem, če so včasih tako odrezavi, osorni, begajoči, nemirni.

Naj na koncu izrečem še eno željo: odvrzimo v leto, ki je pred nami, vso grobost, zahrbtnost, nevoščljivost in vse, kar je grdega v naših srcih, zaigrajmo raje na noto širine in dobrote!

Jožica Zoroja

Za lepo okolje

Pododbor turističnega društva terena Milan Majcen je imel 7. decembra sestanek, na katerem so obravnavali in sprejeli program dejavnosti za naslednje leto. Za osnovo so vzeli izvršitev letošnjega dela, saj so programirali sedem nalog in jih razen ene tudi izvršili.

Tako tudi letos nismo šli na preobširen program. Poleg skrbi za javne nasade, zelenice in igrišča, povezave med društvi in skrbi za lepo ocvetličen teren ter ocenjevanja tega so si kot najnujnejše zadali nalogo povečati število članov. Toda ne samo s posamezniki, za katere bo veljala le simbolična članarina 1 dinar, ampak tudi z juridičnimi podpornimi člani delovnih organizacij, ki jih zanima in so zainteresirane za razvoj te dejavnosti.

Posebno pozornost bodo posvetili vzgoji in obveščanju občanov o lepota naše domovine, uspešnem gojenju sobnih in vrtnih rastlin ter možnostih za lepo zunanjo ureditev stanovanj in hiš. V ta namen bodo v prihodnjem letu skušali organizirati tri izlete v neposredno okolico Ljubljane, ki nam nudi izredne možnosti za spoznavanje lepote in oblik urejanja vrtov in nasadov.

Ker je njihova dejavnost na območju mestnih krajevnih skupnosti v pretežni meri usmerjena na lep zunanji videz naselij, olepševanje pročelij z rožami in zelenjem, so predlagali, da dopolnijo naziv društva v Turistično-hortikulturno društvo. Mnenja so, da nima smisla vztrajati pri dveh društvih, saj so naloge obeh na terenu zelo podobne in tudi sile bi na tak način ne drobili več. Z obema, torej Turistično zvezo in Hortikulturno zvezo v Ljubljani pa bi bili povezani preko delegatov in bi skušali uspešno izpolnjevati namen in naloge obeh neposredno med ljudmi.

M. M.

LEPA PROSLAVA

Na predvečer praznika republike je bila v dvorani »Svobode« v Medvodah osrednja proslava v počastitev 30-letnice rojstva nove Jugoslavije, na kateri so nastopili člani domačega KUD z recitalom, pevski zbor KUD »Oton Zupančič« iz Sore in godba na pihala »Donit«.

PRIDNO VADIJO

Člani medvoškega KUD pridno vadijo Jurčičevo igro »Domen« pod vodstvom režiserja Petra Militarova. Računajo, da bo premiera že prve dni januarja. Obenem pripravljajo otroško glasbeno igrice »Svinjski pastir«, ki jo je po Andersenovi pravljici za oder priredil Bine Matoh in bo to krstna predstava pri nas.